

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/26/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614010065
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Mozner
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8614010065.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom 21. októbra 2015 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. poriadku na podklade odvolania obž. H. F. zrušuje rozsudok Okresného súdu Svidník zo 17. apríla 2015, sp. zn. 1T/26/2014, v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovaný H. F., nar. XX.C. XXXX vo R., trvale bytom
Y. S. č. X,

je vinný, že

dňa 13. septembra 2013 asi o 13.40 hod. v garáži neobývaného rodinného domu č. XX v obci Y. S., okr. R., po predchádzajúcom konflikte, rukami a telom sotil do svojho bývalého svokra Ing. E. F., následkom čoho tento spadol na zem a tiež narazil do garážových dverí, pričom utrpel zranenie a to pomliaždenie hlavy v záhlavovej oblasti, tržnú ranu pravého lakťa s dobou liečenia a tým spojenou práceneschopnosťou po dobu 10 dní,

teda

inému úmyselne ublížil na zdraví,

čím spáchal

prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona.

Za to mu ukladá

podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona samostatný peňažný trest vo výmere 200,- (dvesto) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody na 1 (jeden) mesiac.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obž. H. F. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že 13. septembra 2013 asi o 13.40 hod. v garáži neobývaného rodinného domu č. XX v obci Y. S., okr. R., po predchádzajúcom konflikte, rukami a telom sotil do svojho bývalého svokra Ing. E. F., následkom čoho tento spadol na zem a tiež narazil do garážových dverí, pričom utrpel zranenie a to pomliaždenie hlavy v záhlavovej oblasti, tržnú ranu pravého lakťa a pomliaždenie bedrového kĺbu s dobou liečenia a tým spojenou práceneschopnosťou po dobu 10 dní.

Za to mu bol uložený podľa § 156 ods. 2 Tr. zákona s poukazom na § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona peňažný trest vo výmere tristo eur. Zároveň podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona mu bol pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní jeden rok.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku boli poškodení Ing. E. F. a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. Bratislava s nárokom na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho obhajcu písomne odvolanie proti výroku o vine a proti výroku o treste, ktoré zdôvodnil až na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu tým, že súd prvého stupňa bez zjavných dôvodov neuveril výpovediam obžalovaného a jeho brata poukazujúc len na rozpory v ich výpovediach a uveril usvedčujúcim výpovediam poškodeného, jeho vnuka H. F. ml. a svedka J. Y., ktorých výpovede obžalovaný považuje za tendenčné z dôvodu napätých rodinných vzťahov vyvolaných rozvodom obžalovaného s dcérou poškodeného. Odvolateľ navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Prokurátor príslušnej krajskej prokuratúry navrhol na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd preskúmal na podklade uvedeného odvolania, ktoré bolo podané oprávnenou osobou včas, v súlade s § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc zároveň na chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania, a po doplnení konania dôkazmi nevyhnutnými na to, aby mohol o podanom odvolaní rozhodnúť, dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné, pretože súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, čo v konečnom dôsledku viedlo k tomu, že bolo porušené ustanovenie Trestného zákona [§ 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. poriadku].

Úvodom treba k veci uviesť, že konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku netrpí takými podstatnými chybami, ktoré by bez ďalšieho odôvodňovali jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Súd prvého stupňa však nepostupoval správne, keď na hlavnom pojednávaní vypočúval podávateľa odborného vyjadrenia MUDr. J. Z. ako znalca napriek tomu, že tento nebol pribratý do konania ako znalec. Takúto osobu totiž možno na hlavnom pojednávaní vypočuť len v procesnom postavení svedka (§ 141 ods. 3 Tr. poriadku). Na druhej strane ale okresný súd postupoval správne, keď na hlavnom pojednávaní podané odborné vyjadrenie prečítal, čo umožnilo na obsah tohto listinného dôkazu prihliadať.

Ku skutkovým záverom okresného súdu je s ohľadom na podstatu odvolacích námietok nutné uviesť, že odvolací súd sa s dôvodmi, ktoré viedli prvostupňový súd k tomu, že svoje skutkové závery oprel o v podstate zhodné usvedčujúce výpovede svedkov Ing. E. F., H. F. ml. a J. Y., na ktoré v odôvodnení rozsudku poukázal, plne stotožnil a v celom rozsahu na ne odkazuje. V obsahu výpovedí týchto svedkov súd nezistil žiadne prejavy, ktoré by nasvedčovali tomu, že by účelovo vypovedali pod vplyvom okolnosti, že obžalovaný sa v minulosti s dcérou poškodeného a matkou svedka H. F. ml. rozviedol. Okresný súd pritom v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne opísal rozpory vo výpovediach obžalovaného a jeho brata, pokiaľ ide o ich popis priebehu skutku. Vzhľadom na závažnosť týchto rozporných výpovedí svedkov, ktorí sa pritom na mieste činu nachádzali v rovnakom čase a mohli vnímať priebeh udalostí zhodne, no vypovedali o nich vzájomne odlišne, považuje aj odvolací súd ich výpovede za nedôveryhodné.

Súd prvého stupňa ale opomenul na hlavnom pojednávaní oboznámiť obsah lekárskej správy vyhotovenej 13. septembra 2013 o 15.41 hod. MUDr. H. D.. V záujme objasnenia všetkých okolností významných pre rozhodnutie doplnil odvolací súd dokazovanie prečítaním tejto lekárskej správy, z obsahu ktorej vyplynulo, že na základe tvrdenia poškodeného, že bol pobitý inou osobou, ktorá ho sotila a pri páde si udrel hlavu a poranil pravý lakeť na skle, bola lekárske vyšetrením zistená tržná rana na dorzálnnej ploche pravého lakťa, pričom na hlave neboli zistené vonkajšie známky traumy. Lekárska správa z neurologického vyšetrenia vykonaného 16. septembra 2013 potvrdila, že poškodený mal chôdzu bez zjavného deficitu a kĺby pri rotačných pohyboch neboli bolestivé. Tieto skutočnosti nepotvrdzujú tvrdenie obžaloby, že by poškodený v dôsledku konania obžalovaného utrpel aj pomliaždenie bedrového kĺbu, v oblasti ktorého bola zistená len mierna palpačná bolesť bez vonkajších traumatických lézií, a to až 18. septembra 2013, teda po piatich dňoch od skutku. Po zohľadnení poznatkov týkajúcich sa nálezu stôp po účinkoch predmetného prečinu na tele poškodeného bolo preto nutné z popisu žalovaného skutku vypustiť pomliaždenie bedrového kĺbu poškodeného ako jeden z účinkov trestného činu spáchaného obžalovaným. Treba ale dodať, že táto skutočnosť nemala vplyv na právnu kvalifikáciu skutku ako prečinu ublíženia na zdraví, pretože poranenie, ktoré viedlo k dobe liečenia spojenej s práceneschopnosťou po dobu 10 dní bola tržná rana pravého lakťa, ktorej príčinnú súvislosť s trestným činom spáchaným obžalovaným mal aj odvolací súd za nepochybne preukázanú. Ďalšie dokazovanie povahy, mechanizmu a rozsahu zranení, ktoré boli v priamej príčinnej súvislosti s prečinom obžalovaného, by tak bolo nadbytočné, lebo by sa týkalo skutočností, ktoré v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie už boli predmetom dokazovania. Preto odvolací súd odmietol návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania znaleckým posúdením zranení poškodeného.

Ani s právnym záverom súdu prvého stupňa sa odvolací súd nestotožnil v celom rozsahu, nakoľko nepovažoval skutočnosť uvedenú v skutkovej vete výroku o vine, že poškodený je bývalým svokrom obžalovaného za znak, ktorý by viedol ku kvalifikovaniu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona. Pre naplnenie tohto znaku musí byť predmetom útoku páchatelia chránená osoba a zároveň sa vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom takejto osoby (§ 139 ods. 2 Tr. zákona). Z popisu skutku nevyplýva, ktorú skutočnosť považoval okresný súd za takú, ktorá by odôvodnila jeho právny záver, že prečin bol spáchaný na chránenej osobe. Vzhľadom na to, že odvolanie bolo podané len v prospech obžalovaného, nemožno meniť rozsudok v jeho neprospech ani takou úpravou znenia skutku. Preto hoci obžalovaný vzhľadom na predchádzajúce rodinné spolužitie s poškodeným nepochybne poznal jeho vek, nemožno na túto okolnosť prihliadať. V danom prípade ani z výpovedí obžalovaného ani z výpovedí poškodeného, či ostatných vo veci vypočutých svedkov nevyplývalo, že by príčinou konfliktu, ktorý predchádzal fyzickému napadnutiu poškodeného, boli rodinné nezhody, resp. že by motívom útoku obžalovaného bola skutočnosť, že poškodený je jeho bývalým svokrom. Doterajšie dôkazy totiž jednoznačne potvrdzujú to, že príčinou konfliktu a následného sotenia poškodeného bolo bezohľadné uskutočňovanie rozhodnutia obžalovaného zobrať si z garáže veci, s čím poškodený nesúhlasil. Okolnosť, že poškodený je bývalým svokrom obžalovaného, neznamena, že ide o jemu blízku - chránenú osobu, pretože Trestný zákon v § 127 ods. 4 by takúto osobu považoval za blízku len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela, považoval obžalovaný právom ako ujmu vlastnú. V tomto smere je krajský súd presvedčený, že motívom konania obžalovaného nebolo útočiť na poškodeného preto, lebo je jeho bývalým svokrom, ale preto, lebo mu poškodený bránil zobrať si veci z garáže a to, že pritom poškodený utrpí ujmu na zdraví, nepovažoval obžalovaný za svoju ujmu.

Krajský súd teda nezistil okolnosť, ktorá by viedla k právnemu posúdeniu skutku ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona. Nakoľko z doterajšieho dokazovania nevyplýva ani to, že by obžalovaný konal z osobitného motívu (§ 140 Tr. zákona), odvolací súd posúdil dokázané skutočnosti v otázke viny výlučne podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona.

V posudzovanej veci vzhľadom na miernu povahu spáchaného prečinu a majetkové pomery obžalovaného sú splnené podmienky na uloženie samostatného peňažného trestu. Vzhľadom na inak usporiadané pomery páchatelia, priaznivé možnosti jeho nápravy, nižšiu mieru závažnosti predmetného prečinu a dostatočné majetkové pomery obžalovaného, prihliadnuc tiež na zmenu právnej kvalifikácie v jeho prospech uložil mu odvolací súd peňažný trest vo výmere dvesto eur a tomu zodpovedajúci náhradný trest odňatia slobody vo výmere jeden mesiac.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.